

علی احمد زکر زکر پور

گرمی ساکت

دررگِ گلِ گلاب مینگرم
برگِ گل را برآب مینگرم
پرده ی رازِ گل دریده ، هنوز
غنچه را در حجاب مینگرم
رخ زسیلی مقصد است نیلی
چهره در خون خضاب مینگرم
تو بموصاف و ساده می بینی
من در او پیچ و تاب مینگرم
تو بصورت نظر نمایی و ، من
نقشَ زیرِ نقاب مینگرم
خانه ی آرزو بیسترآب
درشنا چون حباب مینگرم
همه آباد باده ی غفلت
جمله زین می خراب مینگرم

در هوای سمندِ درد و فراق
پای دل در رکاب مینگرم
تابکی میکنی درنگ ایدل
عمر را در شتاب مینگرم
روز اندیشه است و وقتِ عمل
قصه ها بی حساب مینگرم
آفتاببست آسمان ، بزمین
رعد و برق و سحاب مینگرم
داد و فریاد ، ز آتشِ بیداد
دلِ جمعی کباب مینگرم
در فضای شبِ سیاه و سکوت
آسمان پُر شهاب مینگرم
هر طرف راست چوبه ی دار است
بگلوها تناب مینگرم
پی گرمی ساکت و سرکوب
وزشِ انقلاب مینگرم
تا که در کامِ خفتگان امروز
خواب را شهدِ ناب مینگرم
دلِ گندم ز تشنگی داغ است
آب در آسیاب مینگرم

